

περὶ γυναικῶν μὴ δὲν εἶναι ὁ μέγιστος τῆς χώ-
ρας ταύτης φιλόσοφος, ὁ εἰπών: « καὶ πάντων
μὲν μετέχει γυνὴ ἐπιτηδευμάτων κατὰ φύσιν; »

MARY C. DAWES.

M. A. Univ. London.

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Αἱ κυρίαὶ τοῦ Γολγοθά.

[Συνέχεια· ἴδε σελ. 311]

Ἡ οἰκία ἐπὶ χαμηλοῦ κειμένη ἐδάφους δὲν ἦτο ἀρκούντως μακρὰν τοῦ ποταμοῦ, ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὰς πλημμύρας τοῦ 1875. Νύκτα τινὰ ἠκούσθη ἡ κραυγὴ: Βοήθεια! καὶ «ὁ σῶζων ἑαυτὸν σωθήτω!» Τὸ ὕδωρ ὀρηκτικῶς εἰσέριπτε. Νὰ ζητήσῃσιν συνδρομὴν παρὰ τῆς δημορχίας ἦτο ἀδύνατον. Αὕτη ἀπέειχεν ἡμίσειαν ὥραν, καθ' ἣν ὁ Σηκουάνας ἤθελε βεβαίως καταρρίψει τοὺς ἥμιστα στερεοὺς τοίχους τοῦ καταστήματος. Ἐπεκαλέσθησαν λοιπὸν ῥακοσυλλέκτας τινὰς ἐγγὺς κατοικοῦντας, οἵτινες ἔσπευσαν νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας, καὶ κατασκευάσαντες φραγμὸν δι' ὅλων τῶν προχείρων ὑλικῶν, δὲν ἀνεχαίτισαν μὲν ἐντελῶς, ἀλλ' ἀνέστειλαν τὴν εἰσβολὴν τοῦ ὕδατος. Αἱ ἀτίποδες τῶν ἀρρώστων ἀπῆλθον περιπατοῦσαι, αἱ ἄλλαι μετεκομίσθησαν, πᾶσαι δὲ αἱ ταλαίπωροι αὗται γυναῖκες, ὀδηγοῦμεναι καὶ ἐμψυχούμεναι ὑπὸ τῶν κυριῶν τοῦ Γολγοθά, κατέφυγον περὶφοβοὶ εἰς τὸ ἄσυλον Payen. Οἱ γείτονες, οὐδόπως ὀκνήσαντες, ἐπροφύλαξαν τὴν οἰκίαν, ἥς τὰ ἰσόγεια περιεβρέχοντο ἤδη ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ δραστηρίως συνετέλεσαν εἰς τὴν μετοικεσίαν τῶν ἀνιάτων, ἠρνήθησαν δὲ πᾶσαν ἀμοιβήν. Ἐπιμενουσῶν δὲ τῶν κυριῶν, ἔλεγον· «Ἡξέυρομεν ὅτι εἰσθε κυρίαὶ καὶ ὅμως περιποιεῖσθε ἀρρώστους καὶ ἡμεῖς μετὰ χαρᾶς σᾶς ἐβοηθήσαμεν» καὶ δὲν μετεπέθοντο. Οὕτω συμμετέσχον καὶ οὗτοι κατὰ δύναμιν τοῦ ἰδρύματος τοῦ Γολγοθά.

Ὁ ἀββᾶς Ραιμόν, δεύτερος βικάριος τῆς ἐνορίας τῆς Γρενέλλης, καὶ ἱερεὺς τοῦ καταστήματος, ἐπεσκέπτετο τὰς πτωχὰς γυναῖκας, ἃς διειθρώσκει τὸ καρκινῶδες θηρίον, τελῶν τὴν λειτουργίαν χάριν αὐτῶν καὶ παρηγορῶν αὐτὰς κατὰ τὴν ἀναπόφευκτον ὥραν, ἥτις τόσον συχνάκις ἀκούεται ὑπεράνω τῶν κλινῶν, ὅπου κατὰκείται οἱ τῆς νόσου κατάδικοι. Ὁ ἀββᾶς ἦτο— καὶ εἶναι ἔτι ἀνὴρ νέος, οὗ ἡ μεσημβρινὴ προφορὰ προδίδει τὴν καταγωγὴν.

Πρὶν ἔλθῃ εἰς Γρενέλλην διετέλει ἐν Βελβίλ, ἐνῆα ἐπὶ Κοινότητος ἐγνώρισε τοὺς κορυφαίους τῆς περιφέρειας ἐκείνης ἐπικναστάτας, οὐδέποτε ὑποχωρήσας ἀπέναντι τῶν ἀπειλῶν αὐτῶν. Κατὰ τὸν πόλεμον, ἠκολούθησε τὸν ἐν Σαμπιὺ

πολεμήσαντα στρατόν, φρονῶν ὅτι ἐδύνατο νὰ φανῆ χρήσιμος ὡς ἱερεὺς ἢ τοῦλάχιστον ὡς νοσοκόμος βρωμαλέος καὶ πλήρης ἀφοσιώσεως. Οἱ στρατιῶται, οὓς παρηκολούθει, δὲν ἦσαν εἰς ἄκρον θαρραλέοι, ὅτε δὲ ἐξερράγησαν τὰ πρῶτα ὀδοῦζια, διεσκορπίσθησαν καὶ ἔστρεψαν τὰ νῦτα. Ὁ ἀββᾶς κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην μόνον ἔχων ἐν νῶ τὸν θεὸν τῶν πολέμων, ὃν ἐπικαλοῦνται πρὸ τῆς μάχης καὶ δοξολογοῦσι μετὰ τὴν νίκην, ὠρμησεν ἐμπρὸς τῶν φυγᾶδων καὶ ἐπανάγαγεν αὐτοὺς εἰς τὰς τάξεις των. Βήματι ταχεῖ δὲ προβαίνοντες ἤδη πρὸς τὸν ἐχθρόν, διήλθον ἐνώπιον στρατηγοῦ τινος. Εἰς τῶν ἀξιωματικῶν ἡρώτησε τοῦτον· «Ποῦ νὰ πορευθῶμεν;» Ὁ στρατηγὸς ἀπήντησε γελῶν· «Ἀκολουθήσατε τὸ ῥάσον, σᾶς ὀδηγεῖ καλῶς.» Φεῦ! καίτοι καλῶς ὀδηγοῦντο; τοῦ ῥάσου, δὲν ἐχώρουν πρὸς τὴν νίκην.

Τὸ εὐτελὲς σχολεῖον, μετατραπὲν εἰς νοσοκομεῖον, ἦτο τοσοῦτον στενόχωρον, ὥστε καθίστατο, ὡς ἐκ τούτου, ἀφιλόξενον. Ἀλλὰ ποῦ νὰ κτίσωσιν; Ἐλλείποντος τοῦ χώρου, ἠγόρασαν κινητὸν οἰκίσκον, ὃν ἐκύλισαν εἰς γωνίαν τινὰ τῆς αὐλῆς, ἀλλ' ἡ διὰ τοῦ μέσου τούτου προσγενομένη αὐξησης ἦτο μικροῦ λόγου ἀξία. Μόλις πρὸ ἐνὸς ἔτους καταρτίσθην, τὸ κατάστημα ἦτο ἀνεπαρκὲς διὰ τε τὰς ἀρρώστους καὶ διὰ τὰς ἐνοίκους νοσοκόμους. Ἀλλὰ δὲν ἐδύναντο ἄρα γε νὰ εὕρωσιν, ὡς ἐπὶ τῶν λόφων τῆς Λυῶνος, γήπεδόν τι κατάλληλον, διὰ νὰ οἰκοδομήσωσι νοσοκομεῖον πραγματικὸν καὶ ὀριστικὸν διὰ τὰς ἀνιάτους καὶ τὰς κυρίας τοῦ Γολγοθά; Τὸ γήπεδον ὑπῆρχεν ἐν τῇ ὁδῷ Λουρμὲλ, οὐ μακρὰν τῆς ὁδοῦ Λεοντίνης, ἐγγὺς δὲ τοῦ βουλευταρίου τῆς Γρενέλλης καὶ μιᾶς ἀγορᾶς, ἐξ ἧς εὐκόλως ἤθελον προμηθεύεσθαι τὰ ἀναγκαῖα. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτὸ καὶ πῶς νὰ οἰκοδομήσωσι; Πάντοτε διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ἀποτεινόμεναι πρὸς τὴν χριστιανικὴν τῶν Γάλλων φιλανθρωπίαν, ἥτις οὐδέποτε ἀποποιεῖται. Αἱ γυναῖκες μετὰ ζήλου καὶ ἐξήτησαν καὶ ἔδωκαν. Μία ἐξ αὐτῶν παρεχώρησε τοὺς ἀδάμαντας αὐτῆς οὓς εἶχε καὶ πολλοὺς καὶ ἐκλεκτοὺς, ἐπὶ μόνῳ τῷ ὄρφι τοῦ νὰ μὴ γίνῃ γνωστὸν τὸ ὄνομά της.

Πολλὰ ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ἀκούονται ἐν τῇ κοινωνίᾳ λαμπροὺς φέρουσαι τίτλους καὶ κατοικοῦσαι μέγαρον ἱστορικά, καταγόμεναι δὲ ἐκ προγόνων συνεκστρατευσάντων μετὰ Πέτρου τοῦ Ἐρημίτου, ἠλάττωσαν τὰς περὶ τὸν κόσμον αὐτῶν δαπάνας, ἥ ἀπεφάσιον νὰ μὴ ἀνανεώσωσι τὰς ἱπποσκευὰς τῶν ἀμαξῶν των, ἵνα ρίψωσι χιλιόδραχμά τινα εἰς τὸ βαλάντιον τῶν ἐραμιστριῶν τοῦ Γολγοθά. Ἐντὸς τοῦ βαλαντίου τούτου εὐρέθησαν ψέλλια καὶ δακτύλια πολύτιμα. Γνωρίζω κυρίαν κομψήν, νεαρὰν καὶ εὐειδῆ, ἥτις ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν χειμῶνας ἐφόρει, πρὸς

μεγίστην μου ἔκπληξιν, μαλλίνας μόνον ἐσθῆτας. Ἡ ἀπορία μου ἤδη ἐλύθη.

Ἀγορασθέντος δὲ γηπέδου 3,000 μέτρων ἐκτάσεως, ἀνηγέρθη μετὰ περισκέψεως καὶ κατὰ λόγον τῶν ἐνότων πόρων νοσοκομεῖον οὐ αἰ κυρίαί τοῦ Γολγοθᾶ ἔλαβον κατοχὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ 1880. Ἡ κ. Λεσά, ἥτις διὰ τῆς δραστηριότητος αὐτῆς τοσοῦτον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου καταστήματος, δὲν εἰσῆλθεν εἰς αὐτό, δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπέθανεν εἰς τὰ πρόθυρα αὐτοῦ, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1879. Ὡς ἡ κ. Γαρνιέ, οὕτω καὶ ἡ κ. Λεσά, οὐδόλως ἐφείσθη ἑαυτῆς, ἀλλ' ἤττον ἐκείνης εὐτυχῆς, ἀπῆλθε πρὶν ἴδῃ τὰς ἀρρώστους τῆς ἐγκατεστημένης ὅπως ἐπεθύμει. Τὸ σκῆπτρον—τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς λαβίδα πρὸς ἐξαγωγήν μοτοῦ—περιῆλθεν εἰς τὴν χήραν κ. Ἰουσσέ, ἧς τὸ ὄνομα εἶναι γνωστὸν μεταξὺ τῶν ἐν Παρισίοις τυπογράφων. Ἐὰν ἡ διοίκησις αὐτῆς στερεῖται ἐπιεικειᾶς καὶ γλυκύτητος, ἔχει ἀπληγὴν τὴν ὄψιν.

Ἴδου μικρὰ χαμηλὴ θύρα οὐδέποτε τὴν ἡμέραν κλειομένη, ὡς νὰ ἐφοβοῦντο μήπως δὲν εἰσέλθωσι μετ' ἀκροῦσης ταχύτητος αἱ πάσχουσαι, καὶ κῆπος ἔχων λιθόκτιστον περίβολον, ἀλλὰ μὴ εὐμοιρῶν εἰσέτι σκιᾶς. Τὰ δένδρα, τὰ ὅποια θὰ βλαστήσωσιν, ἀναπληροῦνται πρὸς τὸ παρὸν διὰ στεγασματος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον αἱ ἀνάται δύνανται νὰ καθήσωσι καὶ νὰ περιβληθῶσιν ὑπὸ ἀέρος, προφυλαττόμεναι ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀνέμου. Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κήπου κεῖται τὸ νοσοκομεῖον, μέγα κτίριον, ἐκτισμένον ἐξ ὕλικῶν ἀπλῶν καὶ στερεῶν, μετὰ μεγάλων παραθύρων, ὡς ἀρμόζει εἰς τὰ τῶν νοσούντων ἐνδαιτήματα. Ἡ θέσις τοῦ καταστήματος εἶναι καλὴ. Ἀναβάνοντες ἐπὶ τῆς στέγης ἠθέλομεν ἶδει τὰς κλιτύας τοῦ Πασσύ, τὸ δάσος τῆς Βουλώνης καὶ τὸν Βαλεριανὸν λόφον. Ἐμπροσθεν τοῦ νοσοκομείου ἴσταται, ὡς ἡ σκοπιὰ φρουροῦ προφυλακῆς ἐπαναλαβόντος τὴν ἐν τῇ μάχῃ θέσιν του, ὁ κινητὸς οἰκίσκος, τὸ παρῆρτημα ἐκεῖνο τοῦ πρώτου καταστήματος, ἀναμνηστικὸν τὸ παλαιὸν σχολεῖον, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον ἐστρατοπέδευσαν αἱ κυρίαί τοῦ Γολγοθᾶ. Εἶναι δὲ εἰς καλὴν κατάστασιν, οὐδεμίαν ὑποστάς βλάβην κατὰ τὴν μετακόμισιν. Τὴν σήμερον, περιέχει τὸ γραφεῖον τῆς ἡγουμένης καὶ τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς. Ἀπὸ τοῦ τοίχου κρέμανται καλὰ προσωπογραφίαι τῆς κ. Λεσά καὶ τῆς κ. Ἰουσσέ, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Τιτιανοῦ, ἡ Ἁγία Μονίκη καὶ ὁ Ἄγιος Λύγουστινός τοῦ Ἀρύ Σέφφερ, ἡ ἐν Αἰγύπτῳ ἀνάπαυσις καὶ ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς τῶν κυριῶν τοῦ Γολγοθᾶ, ὅστις μόνος διακρίνει αὐτάς ὅταν ἐκτελῶσιν ὑπηρεσίαν. Ἡ οἰκία εἶναι καλῶς διηρημένη, εὐάερος καὶ φωτεινὴ καὶ καθ' ὅλα ἀρμόζουσα εἰς τὸν προορισμὸν τῆς. Αἱ πάροδοι τῆς ὑπηρεσίας εἶναι εὐρύχωροι καὶ δι' αὐτῶν

κυκλοφοροῦσι χωρὶς νὰ ταράττωσι τὴν ἡσυχίαν τῶν ἀρρώστων. Ὑπάρχει δὲ καὶ χημικὸν ἐργαστήριον μετὰ μεγάλου χωνευτηρίου διὰ τὰς φαρμακευτικὰςσκευασίας, πρὸς δὲ καὶ νιπτῆρες, ὧν αἱ νοσοκόμοι ἔχουσιν ἀπαραίτητον ἀνάγκην. Πλησίον αὐτῶν κεῖται τὸ φαρμακεῖον, ὅπου βλέπω σκευοθήκην ἐκ λευκοῦ ξύλου μετὰ συρταρίων, ἐπὶ ἐκάστου δὲ τούτων ἐν ὄνομα. Αἱ κυρίαί φυλάττουσιν ἐκεῖ τὸ νοσοκομικὸν περιζῶμα, ἀναγινώσκω δὲ ὀνόματα, ὧν τὰ πλεῖστα εἶναι ἄξια νὰ ἀνκηρηγῶσιν ὑπὸ πολεμικοῦ κήρυκος. Ἀπέναντι ἐκτείνεται τὸ ὑπνωτήριον, ἐν ᾧ εἴκοσι κλίνας περιβεβλημέναι βαμβάκινα παραπετάσματα δέχονται τὰς ἀνάτους. Ἐν ἡ δὲ ἰδιαιτέρα δωμάτια, εἶναι προωρισμένα διὰ τὰ ἄρρωστα παιδία τὰ ἐν τῇ συνοικίᾳ περισυναχθέντα. Εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον τοῦ ὑπνωτηρίου εὐρηταὶ ἡ ἐκκλησία ψυχρὰ καὶ γυμνὴ, ὡς ὅλα τὰ νεόδμητα οἰκοδομήματα τοῦς τοίχους αὐτῆς κοσμοῦσιν εἰκόνας παριστώσας τὴν πρὸς τὸ Γολγοθᾶ πορείαν καὶ τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ. Κλίμαξ μετὰ προκλινοῦς ἐπίπεδου ὁμαλοῦ, ἔχοντος σιδηρᾶς ράβδους, ἐφ' ὧν δύναται νὰ κατέλθῃ φέρετρον, ἄγει εἰς τὸν νεκρικὸν θάλαμον, ἐν ᾧ κατατίθενται αἱ δυστυχεῖς γυναῖκες αἱ ἀπαλλαγείσαι τέλος τῶν βασάνων τῶν. Ἐκεῖ μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς δημοσίοις νοσοκομείοις εὐλαβοῦνται τῶν πτωμάτων, ταῦτα δὲν ἐκτείνονται ἐπὶ λιθίνων πλακῶν ἢ ἐπὶ δρυῖνων σανίδων, ἀλλὰ τίθενται ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης ὅπου μένουσιν ἐκτεθειμένα ἐν μέσῳ προσευχῶν, ἕως οὐ κλεισθῇ ἐπ' αὐτῶν τὸ κάλυμμα τοῦ φερέτρου.

(Ἐπιτετα συνέχειαι.)

ΕΛΙΖΑ Σ. ΣΟΥΤΕΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗΙ

Ἐκ τῶν ἐκθέσεων τοῦ ἐν Οὐάσιγκτῶν δημοσίου Γραφείου τῶν διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας (Patent Bureau) συνάγεται ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσθετίαν ἀπενεμήθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἀνὰ εἰκοσακισθίλια περίπου τοιαῦτα διπλώματα καθ' ἕκαστον ἔτος. Πάντα τὰ μεγάλα μηχανικὰ ἐργοστάσια ἀναλαμβάνουσι νὰ ἐφαρμοζῶσι πρακτικῶς ἐπινοήσεις, δι' ἃς ἐχορηγήθησαν διπλώματα εὐρεσιτεχνίας, ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις πόλεσι τοῦ ἡμετέρου κράτους (Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς) ὑπάρχουσι καὶ ἴδια ἐργοστάσια, τοῦτο μόνον τὸ ἔργον ἔχοντα, νὰ κατασκευάζωσι κατὰ παραγγελίαν μηχανήματα διαφόρων ἐφευρετῶν.

Ἐν Οὐάσιγκτῶν μάλιστα ἔχομεν ἐν τῷ Γραφείῳ τῶν διπλωμάτων ἴδιον τμήμα, τὸ ἠλεκτρικὸν